Clm. 82(6

messis ordeacee: instabat enim
sup alligātes manipulos ī cā-
po et venit estus sup caput eiꝰ:
et mortuus est in bethulia ciui-
tate sua ⁊ sepultus est illic cum
pr̄ibꝫ suis. Erat āt iudith relic-
ta eius vidua iam annis tribꝫ
et mensibꝫ sex. Et in supioribꝫ
domꝰ sue fecit sibi secretū cubi-
culum in quo cum puellis suiſ
clausa morabatᷓ: ⁊ habēs sup
lumbos suos cilicium. ieiuna-
bat om̄ibꝫ diebꝫ vite sue: preter
sabbata et neomenias. ⁊ festa
domus israhel. Erat autem e-
leganti aspectu nimis: cui vir
suꝰ reliquerat diuitias m̄ltas
et familiā copiosam: ac possesſ-
siones armētis boum et gregi-
bus ouiū plenas. Et erat hec ī
om̄ibꝫ famosissima. quoni-
am timebat dn̄m valde: nec erat
ꝗ loqueretᷓ de illa verbū malū.
Hec itaqꝫ cum audisset quoni-
am ozias ꝓmisisset ꝙ ſ̄n̄sacto
q̄nto die traderet ciuitatē: misit
ad p̄sbiteros chabri et charmi.
Et venerūt ad illā: et dixit illis.
Quod est hoc verbū in quo cōsen-
sit ozias. ut tradat ciuitatē assi-
riis: si infᷓ q̄nqꝫ dies nō venerit
vobꝭ adiutoriū: Et ꝗ estis vos
ꝗ temptatis dn̄m: Nō ē iste ser-
mo qui misedíam ꝓuocet: sed
potius qui iram excitet. ⁊ furo-
rem accendat. Posuistis vos
tempus miserationis dn̄i: ⁊ in
arbitriū vr̄m diem constituistiſ
ei. Sed q̄a paciēs dn̄s ē. in hoc
ip̄o peniteamꝰ: et ī dulgētiā eiꝰ
lacrimis postulemꝰ. Nō eīn q̄si
homo deꝰ sic cōminabitᷓ: neqꝫ
sicut filius hoīs ad iracūdiā in-
flāmabitᷓ. Et ideo humiliemꝰ il-
li aīas nr̄as: ⁊ ī spiritu ꝯstituti
hūiliato. seruiētes illi. dicamꝰ
flētes dn̄o. ut scd̄m volūtatē su-
ā sic faciat nobiscū cito miām
suā: ut sicut ꝯturbatū ē cor nr̄m
in superbia eoꝝ ita etiā de nr̄a
humilitate gloriemur: qm̄ nō
sumꝰ secuti pc̄c̄a patrū nr̄oꝝ ꝗ
dereliq̄rūt deū suū. et adoraue-
runt deos alienos: pro quo sce-
lere dati sunt in gladiū. et ī ra-
pinam. et in ꝯfusionē inimiciſ
suis. Nos autē alterū deū nesci-
mus preter ip̄m. Expectemꝰ hu-
miles cōsolationē eiꝰ. et exqui-
ret sanguinē nr̄m de afflictioni-
bus inimicoꝝ nr̄oꝝ: et humili-
abit om̄es gentes quecunqꝫ in-
surgūt cōtra nos: et faciet illaſ
sine honore dn̄s deꝰ noster. Et
nūc frēs qm̄ vos ꝗ estis p̄sbite-
ri ī ꝑplo dei. ⁊ ex vobis pendet a-
nima illoꝝ: ad eloquiū vestrū
corda eoꝝ erigite: ut memores
sint quia temptati sunt patreſ
nr̄i. ut ꝓbarentur si vere colerēt
deū suū. Memores esse debent
quō pater noster abrahā temp-

AD. BIBL.
UNIVERS.
MONAC.

Liber Judith Kap. 8 Vers 2 bis Kap. 9 Vers 9.
a. E.

Freys, Nr. 4

Cim. 82/6

tatus eſt: et p multas tribulatio-
nes ꝓbatus dei amicus effect⁹
ē. Sic yſaac. ſic iacob. ſic moy-
ſes: ⁊ oṁes q̄ placuerūt deo. p
multas tribulationes trāſierūt
fideles. Illi aūt q̄ temptationeſ
nō ſuſceperūt cum timore dn̄i.
et in patientiā ſuam et impro-
periū murmurationis ſue cō-
tra dn̄m ꝓtulerūt: exterminati
ſunt ab exterminatore: et a ſer-
pētib; perierūt. Et nos ergo nō
ulciſcamur nos p hiis q̄ pati-
mur: ſed reputantes pc̄cis nr̄iſ
hec ipſa ſupplicia minora eſſe:
flagella dn̄i q̄ſi ſerui q̄ corripi-
mur ad emēdatonē ⁊ nō ad p-
ditionem nr̄am euenisse creda-
mus. Et dixerūt illi ozias ⁊ p̄-
sbiteri: Oīa q̄ locuta es ūa ſūt:
et nō eſt in ſermonib; tuis ulla
reprehēſio. Nūc ergo ora pro
nobis: qm̄ mulier ſancta es ⁊
timēs deū. Et dixit illis iudith.
Sicut qd̄ potui loqui dei eſſe
cognoſcitis: ita qd̄ facere diſpo-
ſui ꝓbate ſi ex deo eſt. et orate
ut firmū faciat de⁹ ↄſiliū meū.
Stabitis vos ad portam noc-
te iſta: ⁊ ego exeā cū abra mea:
et orate ut ſicut dixiſtis ī dieb;
q̄nq; reſpiciat dn̄s pp̄lm ſuū iſ-
rahel. Vos aūt nolo ſcrutemī
actū meū: et uſq; dum renūciē
vobis. nil aliud fiat niſi orati-
o pro me ad dn̄m deū nr̄m. Et
dixit ad eā ozias p̄nceps iude.
Vade in pace: et dn̄s ſit tecū in
ultionē inimicoꝝ nr̄oꝝ. Et reuſ-
tentes abierunt.

IX

Quib; aſcendētib; iudith ī-
greſſa eſt oratoriū ſuū: ⁊
induēs ſe cilicio poſuit cinerē
ſup caput ſuū: et ꝓſternens ſe
dn̄o clamabat ad dn̄m dicēs.
Dn̄e deus pr̄is mei ſymeō. qui
dediſti illi gladiū in defenſionē
alienigenaꝝ qui violatores ex-
titerūt in coinq̄natione ſua. et
denudauerunt femur virginis
in cōfuſionē: et dediſti mulieres
illoꝝ in predā. et filias illoꝝ in
captiuitatē. et omnem predā in
diuiſionē ſeruis tuis q̄ zelaue-
runt zelū tuū. ſubueni queſo te
dn̄e de⁹ meus michi uidue. Tu
enī feciſti priora ⁊ illa poſt il-
la cogitaſti. et hoc factū eſt q̄d
ipſe voluiſti. Oēs eīm vie tue
parate ſunt: et tua iudicia ī tu-
a ꝓuidētia poſuiſti. Reſpice caſ-
tra aſſiriorū nunc. ſicut tūc caſ-
tra egiptioꝝ videre dignat⁹ es:
quādo poſt ſeruos tuos arma-
ti currebāt. confidentes in qua-
drigis et in equitatu ſuo et in
multitudine bellatoꝝ. Sed aſ-
pexiſti ſup caſtra eoꝝ: ⁊ tenebre
fatigauerūt eos. tenuit pedes
eoꝝ abiſſus: ⁊ aque operuerūt
eos. Sic fiāt ⁊ iſti dn̄e. qui cōfi-
dūt in multitudine ſua. ⁊ ī cur

Abgelöst Jan 1907 von 4° Philos 2
Agricola, R., De inventione dialectica
Argent. 1521